

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 34 (34/99) - 991207

arbetarmakt.com

Innehåll

- WTO:s fiasko
- Tjernobylnukleärkraften stängs av
- Sämre villkor för flyktingar
- Skriv inte på
- Är det rätt att kräva att fascister skall få foten?
- Trotskij om nazismens rasism
- Mot privatiseringar, nedskärningar och försämringar
- Stress och ohälsa
- Framtidens trend

WTO:s fiasko

Det är inte bara mediamässigt som Världshandelsorganisationens (WTO) fyra dagar långa konferens i Seattle kollapsade. Inramad av protester, undantagstillstånd och tårgasmoln slutade denna konferens som påstods vara så betydelsefull att ett misslyckande var en omöjlighet, i ett fullständigt fiasko. Delegaterna från de 135 länderna kunde helt enkelt inte komma överens i en rad avgörande frågor.

Intressekonflikterna mellan de olika nationellt baserade borgarklasser som var representerade via sina regeringar var alltför stora. Det som gynnar det transnationella kapital baserat i dominerande imperialistiska länderna är ofta ett hot för de svaga och ekonomiskt underlägsna kapitalistgrupperna i världens fattiga länder. Det är därför de förnämnda oftast återfinns bland förespråkarna till fullständig frihandel, medan de senare oftast är mest tveksamma. (Eller varför företag med försvagad konkurrensförmåga i de avancerade kapitalistiska länderna är mer lyhörda för protektionistiska barriärer än de med hög konkurrenskraft.)

Clintons utspel om att handeln skall kopplas till arbetsrätt är ett mycket tydligt sådant exempel. Inte för att Clinton i grund och botten ger mycket för arbetsrätten eller att USA är ett föredöme på området. Tvärtom. Men för det nordamerikanska kapitalet är storskaligt barnarbete och extremt låga löner ett irriterande men inte avgörande konkurrensproblem, medan det är ett viktigt profitskapande element i exploateringen av arbetarklassen i många fattiga länder.

Först kommer pengarna, sedan moralen, för att travestera Bertholt Brecht. Det var med andra ord bäddat för gräl om vilka exploateringsformer som skall betraktas som acceptabla. Som socialister och motståndare till all utsugning kan vi därför bara välkomna att WTO-konferensen slutade i ett fiasko.

Tjernobyreaktorn stängs av

Efter bara sex dagars drift har den enda återstående reaktorn vid kraftverket i Tjernobyl stängts av. Fastän vad Greenpeace betecknat som det farligaste kraftverket i världen setts över, hittades en vattenläcka i reservkylsystemet.

Trots internationella protester planerar ändå de ukrainska myndigheterna att starta reaktorn igen. Uppenbart måste protesterna fortsätta.

Sämre villkor för flyktingar

Den socialdemokratiska "löntagarregeringen" föreslår att folkbokföringslagen skall ändras så att krigsflyktingar i Sverige skall kunna folkbokföras tidigast efter två år mot idag ett år. På så sätt kommer flyktingar att tvingas vänta i två till tre år innan de får samma rätt till socialhjälp, vård och utbildning som personer som de som redan bor i Sverige. Regeringen vill också försämra dessa flyktingars möjligheter att få politisk asyl eller permanent uppehållstillstånd av humanitära skäl. Först efter två år skall deras ansökningar om att få asyl behandlas.

Skälet till detta förslag är att regeringen Persson anser att flyktingar som får tillfälligt uppehållstillstånd i Sverige inte skall komma i åtnjutande av samma sociala förmåner som de människor som redan lever i landet. I praktiken innebär det att det kan dröja upp till två-tre år innan en krigsflykting kan få besked om att ha eller hon kan stanna - och dessutom komma i åtnjutande av samma sociala förmåner som alla andra.

Man kan bara göra tummen ner för detta förslag. Det är fullständigt inhumant att placera flyktingar undan krig i vad som närmast är att betrakta som ett undantagstillstånd. Men egentligen är det föga förvånande; man kan inte vänta annat av en regering som är oförmögen att utforma en generös flyktingpolitik som gör människor som är tvungna att söka en fristad i Sverige till en välkommen del av samhället. Nästa steg blir väl soppkök och taggtrådsomgärdade tältläger.

Skriv inte på

Rädda Barnen har tagit initiativ till en namninsamling mot nazismen som Aftonbladet bestämt sig för att göra ett stort nummer av. Men det räcker med att läsa den för att inse att ingen socialist med förståndet i behåll kan ställa sig bakom den. Alldeles bortsett ifrån alla tänkvärda ord om att "vi vill leva i ett fritt samhälle i en anda av förståelse, fred och tolerans" mynnar nämligen ut i krav på att regering och riksdag skall "prioritera" arbetet med att aktivt bekämpa rasism och nazism. Det kan ju förvisso låta bra, men vad betyder det? Att regering och riksdag skall förbjuda de nazistiska organisationerna och på så sätt skapa ett prejudikat vad gäller förbud av politiska organisationer? Att myndigheterna skall ges ökade möjligheter att övervaka och registrera? Att justiteministern skall utnyttja den majoritet hon tror finns i riksdagen till att skärpa polisens möjligheter att avlyssna människor?

Det spelar ingen roll att över hundratalet organisationer, eller rättare sagt organisationsstyrelser (däribland LO:s), undertecknat uppropet. Det förändrar inget i sak eftersom ingen av dessa styrelser överhuvudtaget tillfrågat sina medlemmar vad de egentligen tycker om att ställa sig bakom ett uppprop som kan tolkas som att regering och riksdag får en "folklig" fullmakt att tumma på demokratiska fri- och rättigheter.

Är det rätt att kräva att fascister skall få foten?

Efter att ha en av de nazister som namngivits i Aftonbladets och de tre andra tidningarnas speciella temabilaga om nazismen fått sparken, har Aftonbladet fått kalla fötter. I en ledare i fredags förklarade tidningen att det var tveksamt om det personaluthyrningsföretag som gett nazisten

sparken handlat rätt eftersom "grundregeln" enligt tidningen "måste vara att nazister inte ska dömas för sina åsikter, utan för sina brottsliga handlingar".

I det fall som Aftonbladet utgår ifrån är det uppenbarligen så att företaget dragit åt sig öronen och kommit fram till att en aktiv nazist i personalen är dåligt för affärerna och därför nu försökt göra sig av med honom. Det finns ingen anledning att beklaga, ty varje praktiskt tänkande löntagare inser lätt att en nazist på företaget innebär att ha en rasist, fackföreningsfiende och potentiell strejkbrytare i arbetsstyrkan.

I många länder har nazister och andra högerextremister just använts av arbetsköpare som strejkbrytare och för att terrorisera och slå sönder fackliga och andra arbetarorganisationer. Under hela perioden sedan det andra världskriget har den svenska arbetarrörelsen varit förskonad från sådana bistra erfarenheter, men för den skull finns ingen anledning att se genom fingrarna med nazister på arbetsplatsen.

Därför till att kräva att man lättar på arbetsrätten för att göra det lättare att sparka nazister är det ett stort steg. Utifrån nuvarande styrkeförhållanden i Svea rikas stat kan det bara leda till att arbetsgivarna ges ökade möjligheter att sparka alla de "odemokratiska element" som de och den reformistiska fackföreningsbyråkratin finner misshagliga, däribland revolutionära förkämpar för arbetarklassens frigörelse.

Trotsky om nazismens rasism

"Rasteorin, som tycks speciellt skapad för en anspråksfull självlärd individ som söker en universalnyckel till alla livets hemligheter, framträder som särskilt melankolisk i idéhistoriens ljus. För att skapa religionen om det rena tyska blodet, tvingades Hitler i andra hand låna rasismens idéer från en fransman, greve Gobineau, diplomat och litterär dilettant. Hitler fann den politiska metodologin färdigkonstruerad i Italien, där Mussolini i hög grad hade lånat från marxismens teori om klasskampen. Marxismen är själv frukten av en förening mellan tysk filosofi, fransk historieskrivning och brittisk ekonomi. Att i efterhand utreda idéernas genealogi, även de mest reaktionära och virriga, innebär att inte lämna ett spår av rasism kvar.

Den nationalsocialistiska filosofins oerhörda fattigdom hindrade naturligtvis inte de akademiska vetenskaperna från att ansluta sig i Hitlers kölvatten med alla segel hissade, när hans seger väl var tillräckligt tydlig. För majoriteten av professorsslöddret var Weimarregimens år perioder av upplopp och uppståndelse. Historiker, ekonomer, jurister och filosofer hade förlorat sig i gissningar om vilket av de stridande sanningskriterierna som var det rätta, dvs vilket av lägren som i slutändan skulle visa sig behärska situationen. Den fascistiska diktaturen utplånar alla Fausts tvivel och Hamlets vacklanden i universitetens katedrar. Från att ha befunnit sig i den parlamentariska relativitetens skymning, inträder kunskapen åter i det absolutas rike. Einstein har tvingats slå upp sina bopålar utanför Tysklands gränser.

På politikens plan är rasismen en andefattig och bombastisk variant av chauvinism i allians med frenologi. Liksom den ruinerade adeln sökte tröst i sitt blods förfining, så berusar sig den utarmade småbourgeoisien med sagor om sin ras speciella överlägsenhet. Det är värt att notera det faktum att nationalsocialismens ledare inte är infödda tyskar utan inkräktare från Österrike, som Hitler själv, från tsarrikets tidigare baltiska provinser, som Rosenberg, och från koloniala länder, som Hess, som är Hitlers nuvarande suppleant som partiledare. Ett barbariskt larm av nationalism vid civilisationens gränser fordrades för att hos dess "ledare" ingjuta de idéer som senare fann gensvar i hjärtat hos de mest barbariska klasserna i Tyskland."

Det ovanstående är ett utdrag ur en artikel med titeln Vad är nationalsocialismen? av Leo Trotsky som nu lagts ut på Arbetarmakts hemsida - tillsammans med ett antal andra texter om olika politiska frågor. Adressen är <http://www.arbetarmakt.com/texter/nyheter.html>

Mot privatiseringar, nedskärningar och försämringar

Runt om i landet protesteras mot privatiseringar, nedskärningar och försämringar. I Stockholm demonstrerade drygt tusentalet den 25 november på uppmaning av Nätverket Stockholm inte till salu mot den borgerliga kommunfullmäktigemajoritetens planer på massiva utförsäljningar. Några dagar senare hölls ett torgmöte i Bagarmossen med några hundra deltagare i protest mot planerade nedskärningar. I Trosa kräver nära en tredjedel av invånarna en folkomröstning om planerna på att sälja ut äldreomsorg och annan kommunal verksamhet. I Umeå ledde hårda protester, som bl a inkluderade en lärarstrejk, till att kommunen skar ner på sina aviserade nedskärningsplaner. I Sandviken genomförde något hundratal elever och föräldrar en demonstration utanför det lokala stadshuset den 29 november i protest mot nedskärningar av elevernas skola.

Med socialdemokratin i regeringsställning och vänsterpartiet som en del av regeringsunderlaget, och LO och de övriga fackliga centralorganisationernas ledningar inordnade i ledet, finns det ingen politisk kraft med tillräckligt stor legitimitet att ge denna våg av protester ledning och en samlad inriktning. Ändå är det just detta som krävs för att protesterna inte skall rinna ut i vanmakt över kommunernas dåliga ekonomi och svårigheterna att från lokal nivå sätta press på de instanser som sitter på nyckeln till kommunernas ekonomi; regering och riksdag.

För alla de inom arbetarrörelsen som är mot privatiseringar, nedskärningar och försämringar måste det därför vara en angelägen uppgift att försöka bidra till att skapa en landsomfattande rörelse av fackliga och andra organisationer kring en gemensam kampanj för upprustning av kommunerna och mot privatisering av skola, vård och omsorg.

Stress och ohälsa

Medelålders kvinnor i vården, men också i skolan, är oftare sjukskrivna och under längre perioder än några andra grupper. Det konstaterade försäkringskassan i Västra Götaland efter att ha studerat de sjukskrivningar som varat i mer än ett år. Dessa kvinnors vanligaste problem är värk i rygg, nacke och axlar.

Försäkringskassan har ingen säker förklaring till varför just denna grupp är mera sjukskriven, men antar att det bl a kan bero på den ökade pressen på arbetsplatserna.

Resultatet är knappast förvånande utan är bara en raden av undersökningar som pekar på att det blivit mycket hårdare på arbetsmarknaden med stress och ohälsa som följd. Bara en fjärdedel mår bra på dagens arbetsmarknad visar en undersökning som gjort vid Yrkesmedicin i Stockholm.

Mot bakgrund av dessa uppgifter är det knappast någon gissning att anta att frågan om arbetstakt och -innehåll kommer att bli en stor stridsfråga framöver. En fråga som ytterst kommer att handla om vem det egentligen skall vara som kontrollerar arbetsvillkoren; arbetsgivarna eller arbetarklassen.

Framtidens trend

Slutligen en glädjande nyhet. I samband med de omfattande protesterna mot WTO berättade Aftonbladet att flera framtidsforskare anser att demonstrationer är en trend på uppåtgående.

- Vi kommer att få se fler demonstrationer. Folk vill ha ett annat samhälle, och det här är deras sätt att visa det, förklarade Henrik Mattsson, en av framtidsforskarna.